

vi gjøre det engang, og her er god Anledning dertil.

Indenrigsministeren: Naar alt det var grundseilt, grundfaldt og grundbrangt, som den ærede sibste Taler i den Række Nar, han har siddet her i Thinget, har erklæret for at være det, saa var Danmark det ulykkeligste Land i Verden; thi der er ikke den Ting i nogen som helst Retning, der ikke efter hans Formening er grundseil. Ganske vist er der saa Ting i Verden; hvorved der ikke klæber Feil, og ligesaavist er det for en væsentlig Deel en konstitutionel Forsamlings Opgave at udfinde dem og faae dem rettede, men saaledes ved det aller mindste Spørgsmaal at ville stille det hele System i Tvivl, at ville substituere istedetfor den bestaaende Tingenes Orden en Mæsse af Improvisationer, der undertiden kunne være aandrige men ogsaa undertiden grundfaldte, gaaer dog neppe an; jeg maa virkelig vindicere mig den samme Met, som den ærede Rigsdagsmand tager sig ligeoverfor Enhver, og erklære hans Meninger, i enkelte Tilfælde for aldeles urigtige, ligesom de jo i andre Tilfælde kunne være aandrige og indeholde Fremtidsspirer uden dog i fuldt Maal at kunne bringes til Anvendelse strax. Men saaledes at tage det hele System om Embedsmændene — ja selv om man indskrænker sig til Oppebørselsbetjentene — og sige, at de skulde være Dagleiere, der antages idag og kunne jages bort imorgen, det vil føre til en Forvaltning, jeg aldeles ikke kan gaae ind paa.

3. Anledning af den foregaaende Talers (M. Hages) Spørgsmaal skal jeg erklære, at der har været Udgifter ved Stempelpapirforvaltningen, som have været ikke lidet høiere end de, der nu ere foreslaaede, og det vil erkjendes, at der i den Henseende er vist den største Dekonomi, saa at der ikke fordres Andet, end hvad jeg troer Enhver vil indrømme er nødvendigt, naar en saa indviklet eller ialtfald saa udspredt og dog i sine finantzielle Resultater for Staten saa vigtig Oppebørsel skal være strengt ordnet og godt kontrolleret. At det, som sælges kontant, ikke medfører noget Rentetab, er en Oplysning, jeg ikke behøvede. Med Hensyn til Salg mod kontant Betaling

vil jeg indrømme, at Meningerne kunne være deelte; men jeg kan ikke erkjende, at det vilde bringe nogen Fordeel. Jeg har anseet mig for berettiget til at fordre af Amtsforvalterne, at de skulde paatage sig Oppebørselen og Regnskabs Afslæggelse for Stempelpapirsintraderne, da det jo dog er en Deel af den hele Statsoppebørsel, og da jeg ikke kan erkjende, at der ikke skulde kunne paalægges Embedsmændene nye Bestillinger, vel at mærke, naar de naturligvis høre ind under deres øvrige Forretninger. Det Veberlag, som derfor er tillagt dem, er kun meget ringe, og frivilligt vilde man kun kunne faae meget Laa til at overtage sig dette Hverv, og foruden dem veed jeg Ingen, som man kunde tvinge dertil, især naar man tager Hensyn til Fordringen om Kautionsstilfælde. Det staaer desuden klart for mig, at man maatte komme til forhøiede Forhandlingsprocenter, dersom man fra Forhandlingen borttog de kourante Papirforter, hvad der jo vilde blive Tilfældet, naar de kunde kjøbes og sælges af Alle og Enhver, eller rettere sagt, det vilde ligefrem føre til, at Vedkommende kjøbte selv, hvad Ingen kan forhbyde, og det vilde altsaa føre til en Forhøielse af de 2 pCt. til 4 pCt. Hvad der er det Kløgeste, kan der disputeres om, men vist er det, at den Maade, hvorpaa Ministeriet har ordnet Sagen, giver os den billigste Oppebørsel. Nu give vi 2 pCt. for alt Papir, men hvis vi antog den ærede Rigsdagsmands Forslag, saa vilde vi komme til at give 2 pCt. for Papir, som næsten aldrig sælges, men derimod 4 pCt. for det Papir, som er Rilden til den hele Statsindtægt. — Jeg taler ikke her om Rentetab, men kun om den for Staten billigste Maade at faae denne Indtægt tilveiebragt paa. Mod den ærede næstforegaaende Taler skal jeg erindre om, at der ved den tidligere Forvaltning ikke blot var Spørgsmaal om et Rentetab derved, at en stor Deel af Statens Midler stadig var i private Hænder, men tillige Spørgsmaal om Sikkerhed for disse Midler. Man maa jo vel huske paa, at Eftertællingen af Papirbeholdningen ikke har noget at gjøre med Pengeregnskabet, men det var efter den hidtilværende Ordning meget vel muligt — jeg vil ikke kaste Skygge paa de private Forhandlere, skjøndt der foreligger et